

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการขอทาน
พุทธศักราช 2484

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา

พล. อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พุทธศักราช 2484

เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายควบคุมการขอทาน
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน
พุทธศักราช 2484”

มาตรา 2¹ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป แต่จะใช้ในท้องที่ใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย
กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งต่อบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 การปฏิบัติ อันเป็นกิจวัตรตามลัทธิศาสนาไม่อยู่ในบังคับแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

¹ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 58/-/หน้า 1324/7 ตุลาคม 2484.

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีแห่งกรมซึ่งรัฐมนตรีกำหนดให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความตลอดถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด หรือจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการควบคุมตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการขอราน

การขอทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมิได้ทำการงานอย่างใด หรือให้ทรัพย์สินสิ่งใดตอบแทน และมีใช่เป็นการขอกันในฐานะญาติมิตรนั้น ให้ถือว่าเป็นการขอราน

การขบรื่อง การคิดสืตืเป่า การแสดงการเล่นต่าง ๆ หรือการกระทำอย่างอื่นในทำนองเดียวกันนั้น เมื่อมิได้มีข้อตกลงโดยตรงหรือโดยปริยายที่จะเรียกเก็บค่าฟังคำดูแต่ขอรับทรัพย์สินตามแต่ผู้ฟังผู้ดูจะสมัครใจให้นั้น ไม่ให้รับฟังเป็นข้อแก้ตัวว่าไม่ได้ทำการขอรานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ใดทำการขอราน และผู้นั้นเป็นคนชราภาพหรือเป็นคนวิกลจริต พิการ หรือเป็นคนมีโรค ซึ่งไม่สามารถประกอบการอาชีพอย่างใด และไม่มีทางเลี้ยงชีพอย่างอื่น ทั้งไม่มีญาติมิตรอุปการะเลี้ยงดู ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์

มาตรา 8 เมื่อปรากฏจากการสอบสวนว่า ผู้ที่ทำการขอรานไม่อยู่ในลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา 7 ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งให้ไปติดต่อกับสำนักงานจัดงานของรัฐบาลเพื่อได้รับความช่วยเหลือจากสถานที่ดังกล่าวนั้นต่อไป

ถ้าภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวในวรรคก่อน ผู้รับคำสั่งหาได้ไปติดต่อกับสถานที่ตามคำสั่งนั้นไม่ก็ดี ไปติดต่อแล้วแต่ไม่ยอมรับการช่วยเหลือโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นข้อแก้ตัวก็ดี หรือได้รับการช่วยเหลือแล้ว ต่อมาได้

ละทิ้งการช่วยเหลือนั้นเสียก็ดี หรือใช้อุบายด้วยประการใด หลีกเลียงไม่ยอมทำงาน หรือรับการช่วยเหลือซึ่งทางการแห่งสถานที่ที่กล่าวแล้ว ได้จัดการช่วยเหลือให้มีงานทำ หรือมีที่อยู่กินอาศัยก็ดี และปรากฏว่าผู้นั้นได้กระทำการขอทานอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวไปยังแหล่งประกอบกิจการ ตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน ให้ผู้ไร้อาชีพ

มาตรา 9 ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นอยู่ในอำนาจการควบคุมของอธิบดี อธิบดีอาจมอบหมายให้ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายกเทศมนตรีเป็นผู้มีอำนาจควบคุมต่อไปอีกชั้นหนึ่งได้

ถ้าปรากฏว่า ผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์นั้นมีที่อาศัยและทางดำรงชีพ พอสมควรแก่อัตตภาพ ให้อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาปล่อยตัวไป ถ้าบุคคลนั้นเป็นโรคเรื้อน วัณโรค หรือโรคติดต่ออันตรายจะต้องมีหลักฐานแสดงให้เป็นที่พอใจ ด้วยว่า ได้พ้นระยะระยะติดต่อกันมาแล้ว หรือเมื่อปล่อยตัวไปแล้วจะไปอยู่ในที่ซึ่งมีขอบเขตจำกัดการแพร่หลายของโรคดังว่านั้น

มาตรา 10 อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะสั่งให้ผู้ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ทำ การงานตามที่เห็นสมควร หรือจะส่งไปทำงานที่อื่นก็ได้

มาตรา 11 ถ้าผู้ที่ถูกส่งไปยังสถานสงเคราะห์หรือที่อื่นใดเป็นโรคเรื้อน หรือวัณโรคหรือโรคติดต่ออันตราย ให้แยกการควบคุมผู้นั้นไว้เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้น แพร่หลายและติดต่อ

มาตรา 12 ให้อธิบดีตราข้อบังคับกำหนดวินัยแห่งความประพฤติขึ้น

โทษทางวินัยพึงทำได้ไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ขัง หรือขังห้องมืด

(ข) ตัดหรือลดประโยชน์อันจัดขึ้นเพื่อดำเนินการควบคุม

มาตรา 13 ผู้ที่ถูกส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์หรือที่อื่นใด ไม่ไปหรือหลบหนี จากสถานทีนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์*รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ² และมีอำนาจกำหนดกรมในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์*ให้มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติ กับมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พินิตสงคราม

นายกรัฐมนตรี

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545²

มาตรา 43 ในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีการิกใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจ

²ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119/ตอนที่ 102 ก/หน้า 66/8 ตุลาคม 2545.

หน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อนวัตกรรมให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ และพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไป ค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้วซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ภาคผนวก ข

กฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549

กฎกระทรวง
กำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด
พ.ศ. 2549¹

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 2 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร ได้แก่เด็กที่มีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติตนเกรหรือข่มเหงรังแกผู้อื่น
- (2) มั่วสุมในลักษณะที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- (3) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
- (4) เสพสุรา สูบบุหรี่ เสพยาเสพติดให้โทษหรือของมีนเมาอย่างอื่น เข้าไปในสถานที่เฉพาะ เพื่อการจำหน่ายหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- (5) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (6) ซื้อหรือขายบริการทางเพศ เข้าไปในสถานการค้าประเวณีหรือเกี่ยวข้องกับ การค้าประเวณี ตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (7) ประพฤติตนไปในทางชั่วช้า หรือส่อไปในทางลามกอนาจารในที่สาธารณะ
- (8) ต่อต้านหรือท้าทายคำสั่งสอนของผู้ปกครองจนผู้ปกครองไม่อาจอบรมสั่งสอนได้

¹ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123/ตอนที่ 84 ก/หน้า 3/22 สิงหาคม 2549.

(9) ไม่เข้าเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

ข้อ 2 เด็กที่ประกอบอาชีพที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี ได้แก่เด็กที่ประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้

(1) ขอทานหรือกระทำการต่อไปในทางขอทาน โดยล่ำฟั่งหรือโดยมีผู้บังคับ ชักนำ ขยง หรือส่งเสริม หรือ

(2) ประกอบอาชีพหรือกระทำการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี

ข้อ 3 เด็กที่คบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี ได้แก่เด็กที่คบหาสมาคมกับบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) บุคคลหรือกลุ่มคนที่รวมตัวกันมั่วสุม เพื่อก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น หรือกระทำการอันขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี หรือ

(2) บุคคลที่ประกอบอาชีพที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

ข้อ 4 เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ได้แก่ เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่ ดังต่อไปนี้

(1) อาศัยอยู่กับบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษหรือให้บริการทางเพศ

(2) เร่ร่อนไปตามสถานที่ต่าง ๆ โดยไม่มีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่งที่แน่นอน หรือ

(3) ถูกทอดทิ้งหรือถูกปล่อยปละละเลยให้อยู่ในสภาพแวดล้อมอันอาจชักนำไปในทางเสียหาย

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2549

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 บัญญัติให้เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด หมายความว่าเด็กที่ประพฤตินิสัยไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับ บุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ใน สภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำ เป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ก

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดกรรมและสถานสงเคราะห์
ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน
พุทธศักราช 2484

อาศัยความในมาตรา 5 วรรคท้าย และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กำหนดกรมและสถานสงเคราะห์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้กรมประชาสงเคราะห์มีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์สำหรับคนชราภาพ

ข้อ 2 ให้กรมสาธารณสุขมีหน้าที่ควบคุมดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์สำหรับคนวิกลจริต คนพิการ และคนมีโรค

ข้อ 3 ให้สถานอาชีพสงเคราะห์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในความควบคุมของกรมประชาสงเคราะห์เป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนชราภาพ

ข้อ 4 ให้บรรดาโรงพยาบาลโรคจิตต์ในความควบคุมของกรมสาธารณสุข เป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนวิกลจริต

ข้อ 5 ให้โรงพยาบาล อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ในความควบคุมของสาธารณสุข เป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนพิการและคนมีโรคอื่นนอกจากโรคเรื้อน

ข้อ 6 ให้โรงพยาบาลโรคเรื้อน อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ในความควบคุมของกรมสาธารณสุขเป็นสถานสงเคราะห์สำหรับคนมีโรคเรื้อน

ประกาศ ณ วันที่ 30 มกราคม พุทธศักราช 2485

ช. เหวงศักดิ์สงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดสถานสงเคราะห์ตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 ซึ่งบัญญัติให้รัฐมนตรีกำหนดหรือจัดตั้งสถานสงเคราะห์ขึ้นดำเนินการควบคุมคนขอทาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงกำหนดให้สถานสงเคราะห์ดังต่อไปนี้เป็นสถานที่ควบคุมขอทานที่ได้รับไว้ตามมาตรา 7 คือ

1. สถานสงเคราะห์บ้านเมตตา นครราชสีมา ตำบลหมื่นไวย อำเภอเมือง นครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ในความควบคุมของกรมประชาสงเคราะห์ เป็นสถานสงเคราะห์เพื่อรับบุคคลตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484

2. ให้สถานสงเคราะห์สวนหย่อม ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์ พ้นจากสภาพการเป็นสถานสงเคราะห์ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2504 ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2510

ท. แรงขำ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ทำการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[รก.2510/15/538/14 กุมภาพันธ์ 2510]

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาไทย

หนังสือ

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. หลักกฎหมายว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.

ณัฐกร วิทิตานนท์. กฎหมายรัฐธรรมนูญเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

บรรเจิด สิงคะเนติ. หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2553.

ประเทือง ธนียผล. กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนและวิธีพิจารณา-

คดีครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548.

ภูริชญา วัฒนรุ่ง. หลักกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-

รามคำแหง, 2544.

วรพจน์ วิสสุตพิชญ์. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

2540. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.

วารี นาสกุล. หลักกฎหมายมหาชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น,

2550.

สรรพสิทธิ์ กุมประพันธ์. แนวทางป้องกันการแก้ไขการละเมิดสิทธิเด็กในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539.

สมคิด เลิศไพฑูรย์. กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.

สมยศ เชื้อไทย. หลักกฎหมายมหาชนเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน,

2551.

เอกสารอื่นๆ

พีระพงษ์ นามโท. “ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก-
พ.ศ. 2546.” การศึกษาอิสระนิติศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2547.

เอกสารภาษาอังกฤษ

Bainham, A. **Children: The New Law, The Children Act 1989**. Bristol,
England: Jordan & Sons, 1991.

Beran, H. K. **Child Law**. London: Butterworths, 1989.

Hogg, Q. **Halsbury's Law of England Volume II**. London: Butterworth,
1976.

Vasak, K., and P. Alston. **The International Dimensions of Human Rights
Volume 1**. Westport, Conn.: Greenwood Press, 1982.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาววัลรัตน์ ชุมพลชัย
วัน เดือน ปี เกิด	12 กันยายน 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2550
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	-

